

KISS BENEDEK

Befejezetlen dolgok között

Ülök befejezetlen dolgok között,
 befejezhetetlen dolgok között,
 tudván:
 meztelenségre születtem,
 meztelennek szültek engem,
 lehántom hát magamról a fedőleveleket:
 Íme a meztelenségem! mondom
 s még ki se mondom,
 új hám borítja fehér
 nárcisz-csontom,
 így ülök befejezetlen dolgok között,
 befejezhetetlen dolgok szemétdombján,
 tudván:
 meztelenségre születtem,
 nárcisz-csontokból raktak össze engem,
 sietve lenyúzóom hát a fedőhámot:
 Íme a meztelenségem!
 ordítok rügyező
 vérben,
 de állok máris
 új szégyen-vértben,
 befed a por,
 belep a köd,
 ám az igazság Szent Nagyhatalmát
 borzongva érzem,
 övé, övé legyek egészen,
 földetlen legyen meztelenségem:
 megmártózom tetőtől talpig
 fénylő halálban,
 fölnyitott koponya-kádban.
 jéggel és lánggal telt
 világ-szaunában,
 ülven befejezetlen dolgaim közt,
 futkosva fától fáig
 befejezhetetlen dolgok rengetegében,
 s: Íme a meztelenségem!
 ordítom, taposva
 szedervérben,
 vadrózsabokrokra fröccsöntve vérem,
 de kényszerzubbonyt szab rám
 a csönd,
 így ülök
 befejezetlen dolgok között,
 befejezhetetlen dolgok közt verődvén

csöndzubbonyban,
 úgy tűnik, ez már nyúzhatatlan,
 lehúzhatatlan,
 áttetsző bár, mint a dermedt
 macskaméz, mi a gyümölcsfák sebeit
 bagolyszemek nagy, sosem-pillogó lencséivel
 sárgán tapasztja be –
 betapaszta sárgán.

Karácsonyi beszéd

A Rádió kis éji
 zenét sugároz,
 engem hiába hív még
 ágyam és a vánkos,
 kalandoz gondolatom,
 miként kint a szél,
 ki járja a világot,
 s végére sosem ér.

Pedig mióta járja!
 Hol orkánként, hol légynél
 csendesebb suhintással,
 és sehol sincs a végcél,
 elomlik, föltámad,
 most házakat dönt romba,
 tengert korbácsol, habját
 városokra loccsintja –
 ki tudja, téboly tombol
 a mennyei torokból?

Éji zene mellett
 most szelídebb időt élek,
 nem rémítenek, nem hívnak
 homályból a rémek,
 jó szekszárdi mellett
 cigarettát töltök,
 a világ baját meg
 vigye el az ördög.

Hánytak biz szélvésznek,
 miként száraz bogáncsot,
 szívem félelemtől
 sokszor békaként rángott,
 ez az utolsó év is

jól feltette a lécet,
 háborgó világban
 háborgott a lélek,
 most mégis, hogy együtt
 Jézuskát ünneplünk,
 s csillagokba röpköd
 csillagból lett lelkünk,
 azt mondom, mit millió
 embertársam állít,
 ki szép kort ért, s benne
 békességet áhít:

megérte viharban, orkánban megállni;
 s történhetett volna,
 ahogy történt, bármi,
 a szeretettől megolvad
 még a jégtábla is,
 a megértés – nevezzük
 bár empátiának is –,
 olyan érték, mit nem
 mérhetni karáttal,
 s megáldja a házunk
 millió baráttal.

Énekeljük hát a
 Máriát s minden pásztort,
 s a megszületendőt,
 az isteni jámbort,
 hópihezáporban
 a sok angyalképet,
 adjon a Nagy Isten
 elégedettséget
 az egész világnak –
 szélnek, fagynak, lángnak!

Besüt a hó az ablakon

Magamat véresre karmolom,
besüt a hó az ablakon,
nyújtózik ágyam, én ülök
a szélén, s rémülten révülök.

Hogy is volt ez a hetven év?
Mint a katona fegyverét:
szorítom görcsösen tollamat,
rám ront e késői pillanat.

El bizony, el bizony, elfele már,
a mindent fogja át a szembogár,
tartozik, követel – kit érdekel,
el bizony, el immár, el innen, el.

Nem hasad harcokra föl már a szám,
semmi sem bizonyos, csak a talány,
csak a talány és csak a talán,
hogy közelít végső éjszakám.

Magamat véresre karmolom,
sír hava süt be az ablakon,
sír hava, sír jege szívemen.
Nagy Isten! Én édes Istenem!

Mire volt a játék, szenvedély,
mire a rám omló sok-sok éj,
mire az öröm, gyötrem?
Mire volt egész életem?

Elfogy a világ, el a Föld,
a piros, rózsaszín, kék és zöld,
hová lesz énekem, káromlásom?
Ó, egek, magam mily kicsinek látom!

Besüt az éjszaka jegesen.
Hiába vagy olyan kicsiny, szívem,
lesüllyed benned a nagyvilág,
szerelmek, nappalok, éjszakák.

Fakír

Ahogy együtt öregsünk,
anyámat is látom benned.
Ahogy együtt öregsünk,
anyásan borul rám melled.

Az ő szavait is hallom,
ahogy veled együtt öregszem.
Két mennyországba is kapaszkodom,
ahogy a gyehenna növekszik bennem.

Én nem akarok már csak férfi lenni,
vigyázzanak rám ők, az angyalok.
Gyerekkoromat perlem vissza –
ég és föld közti fakír vagyok.